

نانو خانه‌ها، خانه‌های آینده

سمیرا عباسعلی پور**

دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، پردیس هنرهای زیبا، دانشگاه تهران، تهران، ایران.

(تاریخ دریافت مقاله: ۸۵/۸/۲۸، تاریخ پذیرش نهایی: ۸۵/۱۲/۲۶)

چکیده:

این مقاله بخشی از مطالعات نگارنده در ارتباط با تاثیرات نانوتکنولوژی بر آینده معماری را ارائه می‌دهد. در ابتدا جنبه‌های کاملاً علمی موضوع مورد بررسی قرار می‌گیرد و با جستاری در مبانی و مفاهیم پایدار معماری و گفتار بزرگان معماری جهان، درگیری موضوع با معماری روشن می‌شود و در آخر نیز با ارائه ای نمونه ای از دستاوردهای این تکنولوژی، به معرفی ویژگی‌ها و افق‌هایی که در پیش روی معماران است، می‌پردازد. همچنین، در این نگارش علل اهمیت موضوع با نگاهی به تاثیرات مثبت و منفی و آثار جانبی این تکنولوژی از دید متخصصین امر بیان می‌شود. دانشمندان و محققین پیش‌بینی می‌کنند که نانو تکنولوژی محدودیت‌هایی مثل استانداردها و ترکیبات غیر قابل بازگشت، همانند بتن و آجر را از سر راه طراحان برخواهد داشت و مفاهیم معماری را دچار دگرگونی خواهد کرد. با وجود این، مطالعات نشان می‌دهند نانو مواد که در مقیاس نانو قدرت پخش و واکنش‌پذیری بالایی دارند، بی خطر نیستند. نانوتکنولوژی نیز مانند هر فناوری پیشرفتی دیگر نیز به خودی خود خیر یا شر محسوب نمی‌شود؛ بدیهی است هر چه قابلیت‌ها و توانایی‌های یک فناوری بیشتر باشد، اهمیت کنترل و به کار گیری آن در جهت کمک به ارتقاء زندگی انسان‌ها نیز مهم‌تر خواهد بود.

واژه‌های کلیدی:

نانوتکنولوژی، طراحی معماری، معماری آینده، نانو خانه.

* این مقاله برگرفته از پایان نامه کارشناسی ارشد معماری نگارنده با عنوان "مرکز همایش‌ها و تحقیقات نانو الکترونیک شیراز" به راهنمایی جناب آقای دکتر عیسی حجت در دانشگاه تهران می‌باشد.

** تلفن: ۰۹۱۷۷۱۳۲۰۲۲، نامبر: ۰۷۱۱-۲۳۰۶۰۶۵، E-Mail: Sam_aor@yahoo.com

مقدمه

بر مبنای اجزایی در مقیاس نانو بنا شده و خواص آنها در آن مقیاس شکل می‌گیرد و نانوتکنولوژی تولید همه‌ی اشیای دست ساز بشر را دچار تحول خواهد کرد، بر این اساس ورود تمام کشورها از جمله ایران به این عرصه اجتناب ناپذیر است. بنابراین و با توجه به پیامدها و دستاوردهای این تکنولوژی، تغییر و تحول مصالح ساختمانی و تکنولوژی ساخت امری امکان‌پذیر به نظر می‌رسد و بایستی از هم اکنون تاثیرات آن بر معماری مورد بررسی قرار گیرد.

البته با توجه به اینکه نانوتکنولوژی در مراحل اولیه برای جهانی و فراگیر شدن در بین تمام رشته‌های است، مطالب بیان شده تنها نقطه‌ی شروعی برای تحوّلات در عرصه معماری می‌باشد.

از آغاز قرن ۱۹ با پیشرفت جهشی و سریع علم و در پی آن رشد عظیم صنایع دست ساز بشر، که از آن تحت عنوان انقلاب صنعتی یاد می‌شود، جهان وارد عرصه‌ی جدیدی از زندگی خود شد. فناوری با گام‌های بلند به پیش آمد و در محیط زندگی انسان اثرات و تبعات غیر قابل انکاری به جای گذاشت. به دنبال این تحولات، در ابتدای هزاره سوم میلادی، تکنولوژی از جنس نانو، نوید انقلاب صنعتی را می‌دهد که از آن به عنوان موج چهارم انقلاب صنعتی یاد می‌شود. این فناوری در سطوح و گرایشات مختلف، مانند: علوم مهندسی، علوم پایه، پزشکی، محیط زیست و ... به کار گرفته می‌شود.

نانوتکنولوژی، به اعتقاد محققان و استادی‌های مراکز آموزش عالی کشور، از آنجایی که در آینده ای نه چندان دور همه‌ی اشیا

نانوتکنولوژی چیست؟

۵ نانومتر پهنا دارد و پروتئین‌ها بین ۱ تا ۲۰ نانومتر هستند (دبیر خانه همایش نانوتکنولوژی، ۱۳۸۰، ۲-۳). همان‌طور که گفته شد، همه مواد و سیستم‌ها ساختار زیر بنایی خود را در مقیاس نانو ترتیب می‌دهند و هدف نانو تکنولوژی تغییر این ساختارها و رسیدن به بازدهی بیشتر مواد حاصل از این فرایند می‌باشد.

در این مقیاس واکنش‌ها سریع تر و بهینه تر صورت می‌گیرد و محصولات پایدار تری نیز به وجود می‌آید؛ و خطر اصلی این فناوری نیز در همین کوچکی و پایداری می‌باشد. شکل و طبیعت سطح نانوذرات باعث می‌شود که به راحتی در هوا پخش و وارد سیستم تنفسی شده و به سرعت با مواد ترکیباتی غیر قابل پیش بینی تشکیل داده و یا وارد زنجیره غذایی شده و منشا آلودگی محیط شوند. بنابراین کنترل مواد در مقیاس نانو بسیار حائز اهمیت می‌باشد. البته این گوشه ای از تاثیرات احتمالی نانوتکنولوژی بر طبیعت است. نانوتکنولوژی می‌تواند مشکلات فرهنگی، اخلاقی و هویتی را نیز به همراه داشته باشد. چنان‌چه گفته شد، نانوتکنولوژی توانایی تغییر محیط اطراف انسان را دارد، بنابراین در این محیط دگرگون شده، معاشرت انسان‌ها و روابط اجتماعی آنان نیز دستخوش تغییراتی خواهد شد، که بایستی جنبه‌های مثبت و منفی آن را نیز در نظر گرفت.

نانوتکنولوژی نامی است که به یک نوع فناوری تولیدی اطلاق می‌شود. همان‌طور که از نامش پیداست زمانی محقق می‌شود که توانایی ساختن اشیاء از اتم‌ها وجود داشته باشد و در این صورت توانایی آرایش دویاره مواد با دقت اتمی را به وجود می‌آورد (اخوان و دیگران، ۱۳۸۰، ۱۰).

هدف نانوتکنولوژی ساختن مولکول به مولکول آینده است. همان‌طور که وسائل مکانیکی نیرویی فراتر از نیروی فیزیکی انسان تولید می‌کنند، علم نانو و تولید در مقیاس اتمی هم سبب می‌شود تا انسان پارا فراتراز محدودیت‌های اندازه‌ای که به طور طبیعی موجود است، بگذارد و درست بر روی واحد های ساختاری مواد، جایی که خاصیت مواد مشخص می‌شود، تغییراتی انجام دهد.

ماهیت نانوتکنولوژی، توانایی کار کردن در تراز اتمی، مولکولی و فراتراز آن در ابعاد بین ۱ تا ۱۰۰ نانومتر، با هدف ساخت و دخل و تصرف در چگونگی آرایش اتم‌ها یا مولکول‌ها و با استفاده از مواد، وسائل و سیستم‌هایی با توانایی‌های جدید، می‌باشد. در اینجا برای درک بهتر این مقیاس مثال‌هایی ذکر می‌شود.

یک مولکول آب دارای قطری حدود یک نانومتر است. قطر یک نانو لوله تک لایه ۱/۲ نانومتر می‌باشد. کوچک ترین ترانزیستورها به اندازه ۲۰ نانومتر هستند. مولکول دی‌ان‌ای،

تصویر ۱- ساختمان ملی استاندارد و تکنولوژی در مریلند آمریکا
(مأخذ: <http://www.nanotec.com>)

ترکخوردگی، می باشند؛ و با وجود این که گرانقیمت هستند و هنوز به تولید انبوه نرسیده‌اند، در برخی از ساختمان‌ها، به طور مثال در ساختمان ملی استاندارد و تکنولوژی^۲ در مریلند آمریکا، به کار رفته‌اند (تصویر ۱).

دوم اینکه با نگاهی فراتر، تلاش امروز متخصصین نانوتکنولوژی دست آورده‌ی را در ۱۵ تا ۲۰ سال آینده به وجود خواهد آورد که نمونه بارز آن نانو لوله‌های کربنی است که استحکام و قابلیت انعطاف‌پذیری بی‌نظیری را برای ساختمان‌ها به ارمغان می‌آورد و راهنمایی برای ساخت فرم‌های جدید، عملکردهای تازه و ارتباط نوین بین مردم، ساختمان و محیط را نوید می‌دهد.^۳

و سوم، در افق‌های دور دست می‌توان دید که تاثیر فراگیر نانوتکنولوژی در زندگی بشر و نحوه ارتباط او با محیط اطراف و ساختمان‌ها اجتناب ناپذیر و غیر قابل تصور خواهد بود. پوستهای محافظ در برابر خورشید، دیوارهای نامرئی و کپی‌سازی ساختارهای زاینده^۴، همگی در قلمرو امکان قرار می‌گیرند. تحولات اجتماعی، اخلاقی و محیطی نیز جدای این سیر تحول کننده، خواهد بود (Elvin, 2003, 100-105).

نانوتکنولوژی با تغییر ساختار زندگی انسان، تحولات بنیادی را ایجاد می‌کند. به عنوان مثال اگر فردی دارای پوست محافظ در برابر حرارت خورشید باشد، آینده ساختمان‌ها چه می‌شود؟ و یا اگر دیوارهای پشت بام‌ها از کاغذ‌های نازک نامرئی عایق رطوبت پوشیده شوند، زندگی انسان با محیط اطراف چه ارتباطی خواهد داشت؟ شاید برخی از پیش‌گویی‌ها در مورد فناوری نانو اغراق‌آمیز به نظر برسد، ولی هدف نهایی آن ساختن جزء به جزء مواد با خواص متنوع می‌باشد.

سخن معروف وینستون چرچیل، سیاستمدار انگلیسی، که می‌گفت: " ساختمان‌هایمان را شکل می‌دهیم و (متقابلاً) ساختمان‌ها ما را شکل می‌دهند."، قبل از شناخت علم نانو بوده ولی شاید قدرتش را در تغییر شکل ساختمان و به تبع آن انسان را به روشنی پیش‌بینی کرده باشد، که چگونه با تسلط نانوتکنولوژی بر مواد اولیه خلق فضاها (مصالح) و قدرت بی‌نظیری که در اختیار معماران برای طراحی ناممکن‌ها قرار

پیشگامان نانو تکنولوژی

چهل و هفت سال پیش، ریچارد فاینمن^۵، متخصص کوانتم نظری و دارنده جایزه نوبل، در سخنرانی معروف خود در سال ۱۹۵۹ میلادی با عنوان " آن پایین فضای بسیاری هست " به برسی بعد رشد نیافته علم پرداخت. او فرض را براین گذاشت که اگر دانشمندان فراگیرند که چگونه ترانزیستورها و دیگر سازه‌ها را با مقیاس‌های کوچک بسازند، پس می‌توان در آینده آنها را کوچک و کوچک‌تر ساخت.

در واقع مواد به مرزهای حقیقی شان در لبه‌های نامعلوم کوانتم نزدیک خواهند شد و فقط هنگامی این کوچک شدن متوقف می‌شود که خود اتم‌ها تا حد زیادی ناپایدار شده و غیرقابل فهم گردند (شهروردی، ۱۳۸۳، ۱۷).

فاینمن فرض کرد که وقتی زبان یا سبک خاص اتم‌ها کشف گردد، طراحی دقیق مولکول‌ها امکان پذیر خواهد بود، به طوری که یک اتم در مقابل دیگری قرار گیرد که بتوان کوچک ترین محصول مصنوعی و ساختگی ممکن را به وجود آورد (Smalley, 1995, 30-35).

در بحبوحه‌ی سال‌های صنعتی کلمه‌ی " بزرگ " از اهمیت ویژه‌ای بخوبی دار بود. علوم بزرگ، پژوهش‌های مهندسی بزرگ و ...، حتی رایانه‌های دار دهه ۱۹۵۰ تمام طبقات ساختمان را اشغال می‌کردند؛ ولی از زمانی که ریچارد فاینمن نظرات جنجالی خود را بیان کرد، جهان روندی رو به سوی کوچک شدن در پیش گرفت (R&D Magazine, 1999, 15-16).

نانوتکنولوژی و طراحی معماری

در آینده بزرگ ترین طرح‌ها برای ساختن محیط اطراف، خیلی خیلی کوچک خواهد بود (لیمت و دیگران، ۱۶، ۱۳۸۰). طرح‌های کوچک‌ارائه شده در مقوله نانوتکنولوژی و تاثیرات آن بر ساختار محیط اطراف انسان را می‌توان در سه مرحله پیش‌بینی می‌شود:

نخست اینکه نانوتکنولوژی در طراحی معماری امروز چه نقشی بازی می‌کند؟ تعدادی مصالح با ساختار مهندسی نانو هم اکنون قابل دسترس معماران و سازندگان برای استفاده در ساختمان‌ها وجود دارد، که تغییر و تحول ساختمان‌ها با به کارگیری این مصالح بسیار مورد بحث و بررسی قرار گرفته است. برخی از نمونه محصلات که در دست تولید است، شامل لایه‌های نازک و شفاف محافظ پنجره‌ها که در برابر خراش مقاوم هستند و به صورت خودکار با دریافت پرتو ماوراء بنفش خورشید و باران خود را تمیز می‌کنند، شیشه‌هایی که رنگ خود را کاهش یا افزایش حرارت محیط، تغییر می‌دهند و نور محیط را تنظیم می‌کنند و بتنهای مقاوم در برابر ضربه‌های ناگهانی و

در واقع مصالح، هویت ثابت خود را از دست می‌دهند و دیگر معماری تعریف محدودی در زمان و مکان نخواهد داشت. رفتار سازه‌ها و ساختمان‌ها کاملاً عملکردگرا و زمینه‌گرا می‌شوند. آنها قادر خواهند بود که با انواع دمایها، جریان‌های هوا، مصرف انرژی و دیگر شرایط اقلیمی، زمین‌شناسی و ...، هوشمندانه و فقیر داده شوند. تمام این شرایط نیز توسط برنامه ریزان طراحی به صورت داده‌های خام به ساختمان و سازه‌آن داده می‌شود تا در صورت مواجهه با تغییر هر عامل موثر بر شرایط زندگی انسان، در جهت رسیدن به محدوده آسایش او، در محیط سازگار شوند.

یک ساختمان هوشمند، ساختمانی است که خود فکر می‌کند و با سنجیدن نیازهایش در جهت رفع آنها گام بر می‌دارد. اما، آیا این جواب سوال لویی کان است که پرسید: "این ساختمان چه می‌خواهد باشد؟"^۸. معماران معتقدند که ساختمان‌ها با آنها صحبت می‌کنند و نیازها و نقاط ضعف خود را به آنها می‌گویند؛ ولی اگر ساختمان‌های ارادی هوش مصنوعی باشند، بدون مشورت با معمار، خود را هرگونه که محیط طلب کند، سازگار می‌کنند. کرززوی^۹ - یکی از محققان نانوتکنولوژی و تاثیرات آن بر محیط زندگی انسان - پیش‌بینی می‌کند که در قرن آینده انسان‌ها مهمان و ساختمان‌ها، خود ساکنان و صاحبان اصلی خواهند بود. او معتقد است که استفاده زیادتر از این مصنوعات نسبت به طبیعت، در آینده افزایش خواهد یافت. بنای‌های آینده ممکن است که هیچ شباهتی به ابینه قرن حاضر نداشته باشند. معماری گذشته و سنتی اصولاً به دور اندخته می‌شود، زیرا که معیارهای محدود کننده‌ی آن نقشی در ساختمان‌های آینده نخواهد داشت. طبق نظر کرززوی زمان ساخت و ساز نیز در حال حاضر طولانی بوده که به مرور زمان کاهش خواهد یافت. واضح است که دستاوردهای نانوتکنولوژی در آینده بشریت بسیار مهم‌تر از سرنوشت دیگر صنایع است. تغییر و تحولات در عرصه معماری، در بعضی کشورها، به خصوص کشورهای پیشرفته و در حال توسعه - به طور مثال در اکثر ساختمان‌هایی که در دبی ساخته می‌شوند - نقش پررنگ‌این تکنولوژی را نشان می‌دهد. معماران گرچه به ندرت اخلاقیات را قبل از زیبایی و جذابیت بناشان در نظر دارند، ولی توجه خاص به تکنولوژی که جوابگوی بسیاری از ناتوانی‌های آنانست را هرگز در دفتر طراحی جا نخواهند گذاشت. با وجود این، اگر هدف معماری فقط خلق اشکال بدیع باشد، به نظر می‌رسد که در آینده‌ای نه چندان دور، معماری به معمار احتیاجی نخواهد داشت.

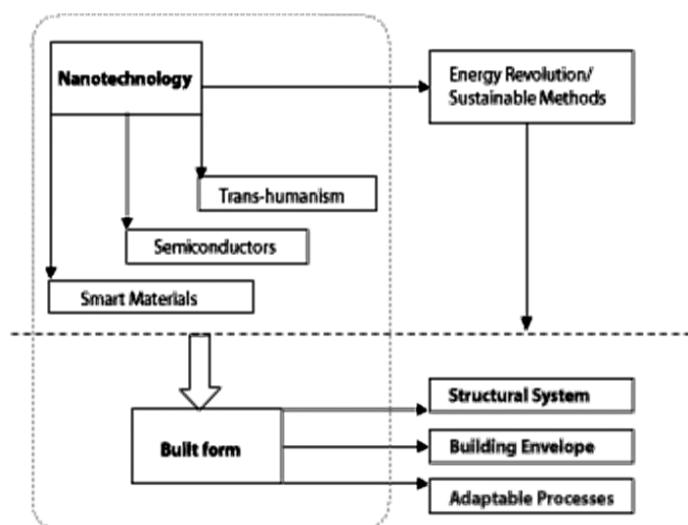
مددک‌بی واسطه و مستدل برخورد مستقیم نانوتکنولوژی و معماری، مصالح (تولیدات فیزیکی) هستند که عموماً کاربری‌های گوناگونی به ساختمان‌ها می‌بخشند. چنین مصالحی، امکانات تازه‌ای را برای تکمیل و بهبود شیء معماری و اندیشه‌یدن درباره‌ی شکل جدیدی از زندگی، به وجود می‌آورند (Rennie, 2000, 8).

می‌دهد، شکل زندگی انسان و ارتباط با دنیای اطراف او را دگرگون خواهد کرد. بنابراین تلاش امروز مخصوصان و طراحان جهت ارزیابی دست آوردهای این علم در زمینه‌های فردی، اجتماعی، اخلاقی و ...، کاملاً ضروری به نظر می‌رسد، زیرا که پیکره بندی یک نمونه‌ی سالم و شایسته بشر از محیط زندگی او، با تفکر اولیه، گفتگو و نتیجه گیری، کمکی شایان به توسعه آگاهانه این علم در آینده خواهد نمود.

نانو معماری، معماری منعطف و سازگار با محیط

معماری اورگانیک که توسط فرانک لوید رایت^{۱۰} به عنوان سازگاری ساختار ساختمان‌ها بر اساس قرار گیری در طبیعت تعریف شده، امروز در قالب معماری پایدار و افق جدید آن، نانوتکنولوژی مورد بحث و بررسی قرار می‌گیرد (جدول ۱).

جدول ۱ - مأخذ: مجله نانوتکنولوژی و معماری به آدرس
<http://www.nanotechnologyandarchitecture.com>

رایت براین عقیده بود که شکل معماری باید از بطن طبیعت اشیاء به وجود آید و هر شیء نیز به نوعه خود دارای یک زبان خاص برای تکلم و بیان احساس می‌باشد. به طور مثال تناسبات، چیدمان و بافت آجر خانه روبی^۷، گستردنگی بر روی افق را ریکزیمین و سیع نشان می‌دهد. آجر پخته شده از طبیعت برآمد و دوباره به آن باز می‌گردد. حال زمانی را تصور کنید که مصالح تشکیل دهنده خانه به قدری کوچک باشد که تنها با چشم مسلح دیده شود، آنگاه تصور کنید که ارتباط بین اشکال، انسان و محیط چگونه تغییر خواهد کرد.

از آنجا که با استفاده از دستاوردهای نانوتکنولوژی یک شیء - ساختمان - در زمان‌ها و مکان‌های مختلف می‌تواند رفتارهای متفاوتی از خود نشان دهد - سخت و غیرقابل انعطاف و یا نرم و سیال - تئوری‌های شناخت مواد به طور کلی دگرگون می‌شوند.

نانو خانه‌ها، خانه‌های آینده

بهترین دانشمندان، مهندسین، معماران و طراحان استرالیایی در یک کار گروهی یک نانو خانه را، با استفاده از مصالحی که با تکنولوژی نانو بدست آمده است، احداث کردند. در دانشگاه تکنولوژی سیدنی^{۱۲} به برسی روابط، عملکردها، مصالح و طرح نانو خانه پرداخته شد. سوالاتی نیز قبل از طراحی این بنا مطرح بود، از جمله این‌که:

چرا یک خانه؟ زیرا که خانه اولین سرپناه بشر بوده و همه، مفهوم خانه را به راحتی درک می‌کنند و در این زمینه به روشنی می‌توان تاثیرات نانو تکنولوژی بر معماری را حس کرد.

و نانو خانه چیست؟ نانو خانه ترکیبی از شکل، عملکرد، کنترل و امکانات اصلی یک سرپناه است که به هیچ وجه انرژی را هدر نمی‌دهد و می‌تواند سالانه یک میلیون دلار در مصرف انرژی صرفه جویی و از ورود ۱۲،۵۰۰ تن دی اکسید کربن به اتمسفر جلوگیری کند.^{۱۳}.

نانو خانه‌ها دو لایه تشکیل شده است. لایه اول، لایه نانو نامیده شده است. این لایه ساختار فیزیکی است که اطلاعات در آن ذخیره می‌شود. لایه دوم لایه منطقی نام دارد که اطلاعات خام را تجزیه و تحلیل می‌کند و تغییرات لازم جهت سازگاری با محیط را انجام می‌دهد.

هدف، طراحی یک نوع جدید از خانه است که تا حد بسیار مطلوبی سازگار با محیط خود باشد.

بعضی از انواع تکنولوژی‌هایی به کار رفته در نانو خانه به شرح زیر است:

- فیلترینگ اشعه‌های خورشیدی و پنجره‌های منعکس کننده گرمای خورشید.
- شیشه‌های خود تمیز شونده.
- رنگ‌ها و پوسته‌های محافظه و هدایت کننده اشعه‌ها.
- ظروف مورد مصرف در خانه، با مشخصه‌های سازگاری با محیط در جهت نگه‌داری بیشتر محتوا آنها در برابر عوامل فاسد کننده.
- سیستم‌های روشنایی سرد برای دریافت نور در طول روز و استفاده از منابع نوری آن در شب.
- سیستم‌های کنترل کیفی آب که آلودگی آب را رفع می‌کند و آن را قابل شرب می‌کند.
- ایجاد حالت ضد عفونی بودن مواد برای جلوگیری از شیوع و انتقال بیماری‌ها.
- استفاده از پوشش‌هایی که در مقابل شدید ترین نورها خیره‌کننده نباشند.^{۱۴}

اکنون این سوال مطرح می‌شود که با مصالحی که توانایی تغییر و تطبیق چگالی، بافت، شکل، رنگ، حجم و حالت را با محیط دارند، نقش ثابت معماری به عنوان ماهیت فیزیکی که روابط اجتماعی را شکل می‌دهد، چه خواهد شد؟ در این صورت، زمان و مکانی که بر شیء معماری مترب است – یعنی تاریخ و اصالت معماری – ثابت نخواهد ماند و با تغییر محیط اطراف در هر زمان و مکانی متحول خواهد شد.

نقش معماران به عنوان طراحان آینده

در آوریل سال ۲۰۰۰، بیل جوی^{۱۵}، مقاله‌ای در یک مجله با عنوان "چرا آینده به مانیاز ندارد؟" به چاپ رسانید. جوی در آن مقاله به تکنولوژی‌هایی از قبیل رباتیک، علم نانو و هوش مصنوعی اشاره می‌کند و آنها را تهدیدی برای انسان می‌داند و بیان می‌دارد که لغزش، با استفاده هر چه بیشتر از ماشین‌آلات، عمیق‌تر خواهد شد. او می‌گوید این تکنولوژیست که در آینده تکلیف بشر را روشن می‌کند و دنیا بدون آن غیر قابل ادامه خواهد شد و سرانجام ماشین‌ها به این نتیجه می‌رسند که دنیای انسان غیر ضروریست و این در حالی است که انسان بدون ماشین نمی‌تواند زندگی کند. آن روز چه اتفاقی رخ خواهد داد؟ البته نظریه جبری جوی موافقی پیدا نکرد، زیرا که دانشمندان زیادی در این قلمرو مشغول فعالیت هستند تا این فاصله نگران کننده بین ماشین‌آلات و انسان را در محدوده اینکنترل کنند.

تکنولوژی جدید تکامل تاریخی طراحی و تولید را در دهه‌ی گذشته بر عهده داشته است. این تکنولوژی محدودیت‌هایی مثل استانداردها، ترکیبات غیر قابل بازگشت همانند بتن و آجر، استیل، مین و اتصالات و ... را از سر راه طراحان برخواهد داشت و مفاهیم معماری را دچار دگرگونی خواهد کرد (Olson, 2000, 998-933). عملکرد، استحکام و زیبایی، سه اصل ویتروویوس که در هر برده از زمان تعریفی داشته، با ظهور این تکنولوژی در شکلی جدید معنا پیدا می‌کند و هندسه فضایی در قالب مولکول‌ها و اتم‌ها ایستایی ساختمان را تامین خواهد کرد. این یک رویای علمی تخیلی نیست، زیرا که علم نانو خیلی سریع تراز یک اقاییت رخ خواهد داد (Elvin, 199-98).

نانو ساختارها تلاش بی وقفه طراحان و معماران برای رسیدن به فرم‌های جدید، سازگار با محیط و عملکرد گرا را به نتیجه می‌رسانند. در آینده ساختمان‌ها را می‌توان با وارد کردن اعداد، ابعاد و اندازه‌ها، موقعیت زمین، جهت باد و دیگر پارامترها، طراحی و اجرا کرد.^{۱۶} اما فرض براین است که طراح این فرایند را کنترل کند، زیرا که بدون کنترل او، نیروی غیر قابل پیش‌بینی مولکول‌ها – بی نظمی را جایگزین نظم حاکم خواهد کرد.

تصویر ۳- نمایی از نانو خانه
(<http://www.nanohouse.com>)
ماخذ:

تصویر ۲- نانو خانه در استرالیا در سایت سالن اوپرای سیدنی
(<http://www.nanohouse.com>)
ماخذ:

ایده طراحی

فلزات - استحکام بسیار بالایی دارند و در قسمت های سازه ای ساختمان مورد استفاده قرار می گیرند (Gupta, 2000, 60-63).

اجزاء ساختمانی

نانو خانه دارای سه بخش به ابعاد $6/4 \times 2/4 \times 2/4$ متر مربع است که با وزنی معادل 15 تن به وسیله کامیون به راحتی جا به جا می شود.

نانو خانه کاملاً پیش ساخته و اکثر اجزای آن از جنس شیشه است (تصاویر ۲ و ۳).

- اجزای اصلی نانو خانه به شرح زیر است:
با، که 16 میلی متر قطر دارد و به صورت یکپارچه به دیوارها متصل می شود.
- دیوارها، که 16 میلی متر ضخامت دارند.
- توضیح: چداره بیرونی با متر دیوارها از شیشه های خود تمیز شونده می باشد.
- کف بنا 20 میلی متر کلفتی دارد که از دو لایه 12 میلی متری در زیر و 16 میلی متری در بالا تشکیل شده است.
- کف قسمت ورودی بنا از چوب است که با پوششی نانویی تقویت شده است.
- پروفیل های فلزی نیز با آلیاژ های به دست آمده از نانو مهندسی (نانو لوله های کربنی)، چهار چوب بنا را تشکیل می دهند.

بنابر نمونه ای که آورده شد، می توان گفت که نانو تکنولوژی، معماری سازگار با محیط را به وجود آورده و نانو خانه به عنوان گواهی براین واقعیت ساخته شده است و شاید بتوان این خانه را با خانه فارنز وورث و خانه شیشه ای مقایسه کرد.

نانو خانه شیشه ای آخرین اطلاعات و دستاوردهای نانوتکنولوژی را به عنینت رساند. ایده اصلی طراحی، رسیدن به معماری است که گزینه های زیر را تامین کند:

۱. بهبود شرایط زندگی.
 ۲. تامین روشنایی طبیعی، نیازهای سرمایشی و گرمایشی و رفع آلودگی صوتی.
 ۳. کاهش هزینه ها و افزایش عمر مفید ساختمان.
- اساس طراحی نانو خانه شیشه ای سازگاری با محیط اطراف است. حداقل تطبیق ممکن، با آخرین محصولات نانوتکنولوژی، در جهت ساخت محیطی در محدوده آسایش انسان و دوستدار طبیعت.

انتخاب نانو تکنولوژی

پتانسیل بالقوه نانو تکنولوژی در ساخت مصالحی که با آن می توان به بالاترین حد رفع نیازهای انسان رسید، اصلی ترین عاملی است که آن را برای طراحی ها در آینده انتخاب می کند. دو نمونه از مصالحی که در نانو خانه بسیار مورد استفاده قرار گرفته و با نانو مهندسی درست شده اند، به شرح زیر است:

نانو پودرها- نانو پودر در جهت دفع و هدایت اشعه ها کارایی بسیاری در ساختمان دارند. این مواد می توانند ترکیباتی با رنگها و یا مصالحی با چگالی بالا درست کنند که نتایج بهتری نیز حاصل می شود. (Gupta, 2000, 60-63)

نانو لوله های کربن- نانولوله های کربن کاربردهای وسیعی در تمام صنایع دارند، در دارو سازی، ذخیره سازی هیدروژن، ترانزیستورها، مواد هوشمند و ابر رسانه ها. مصالح ترکیبی که با استفاده از نانو لوله های کربن بدست می آید- به طور مثال

خانه‌ی مینیمالیستی^{۱۷} بود که تا آن زمان ساخته شده بود. چهار سال پس از آن فلیپ جانسون^{۱۸}، معمار آمریکایی، خانه شیشه‌ای خود را در کانکتیکات^{۱۹} ساخت. همانند پیشگامان خود، نانو خانه شیشه‌ای نیز، تجربه‌ای از آینده‌ی طراحی معماری، کاربرد مصالح، ساختار و تکنولوژی نانو در خانه سازی قرن ۲۱ را به‌وضوح ترسیم کرده است.

میس وندرو^{۲۰}، خانه فارنز وورت ۱۶ را در سال ۱۹۴۵ میلادی طراحی کرد. این خانه همانند عمارتی شاخص بر روی چمن‌های یکدست بربیده شده، معلق در هوا ایستاده است. این ساختمان تنها در دو سطح - بام و کف - ساخته و با جداره‌های شیشه‌ای از چهار جهت دیگر پوشانده شده است. کل بنا نیز بر روی هشت ستون فلزی قرار دارد. این جعبه شفاف اساساً تنها

نتیجه‌گیری

فضاهای دید به حریم‌های خصوصی نیز باعث رنجش انسان می‌شود. هرچند طراحی نانو خانه در فرم و کاربری جنجالی خود بیشتر جنبه تبلیغاتی دارد، ولی در عین حال تاثیرات عمیق نانو-تکنولوژی بر ساختمان را نشان می‌دهد، البته اثرات روحی-روانی را نباید در این بین فراموش کرد. همان طور که میس و جانسون علی‌رغم پیشرو بودن و تاثیر گذاری فراوان نتوانستند جهان‌گیر شوند و توسط نسل‌های بعدی مورد نقد قرار گرفتند، تاثیر نانو بر خانه سازی قرن ۲۱ نیز می‌تواند با اندکی تامل مورد بحث قرار گیرد.

در این تحقیق ابتدا به معرفی تفاوت‌های تکنولوژی نانو با دیگر فن‌آوری‌ها پرداخته شد و تاثیرات مثبت و منفی آن محور اساسی بحث قرار گرفت و نظریات و انتقادات دانشمندان، معتقدان و معماران بیان شد. با این کار نقش و اهمیت جنبه‌ی معنوی و مفاهیم معماری در کنار جنبه کاملاً علمی موضوع به وضوح تشریح شد.

نگاشتن این موارد تنها جهت آشنایی طراحان و معماران بوده و قصد ترسیم آینده‌ای با شکوه یا نکوهش شده از ساختمان‌ها و شهرهای آینده در میان نبوده است. تنها با معرفی توانایی‌های نانو-تکنولوژی، نگارنده سعی بر آن داشته تا نقش معماران، در به کار گیری و سمت و سو بخشیدن به نحوه استفاده از این مخصوصات، در طراحی معماری را به تصویر بکشد.

با پیشرفت صنعت ساخت در جهان و ایجاد حجم عظیم محصولات مصنوعی، محصولات جانبی بسیاری در کنار محصولات اصلی تولید شده، به وجود آمدند. این محصولات جانبی بی‌فایده و اجتناب ناپذیر، معمولاً به زندگی انسان صدمه می‌زنند و برای خنثی کردن آنها هزینه زیادی مصرف می‌شود. ایده آآل آن است که بتوان پروسه تولید در دنیا را طوری مجهز کرد که محصولات جانبی و تمام مواد اضافی تولید شده، خودشان بازیافت شوند، بدون آنکه عملاً صرف انرژی مضاعف در کار باشد.

صنعت ساخت نانو-تکنولوژی، بدون اتلاف انرژی، بدون محصول جانبی و بدون تفاله است و به واقع سازگاری کامل با محیط دارد. در فناوری سنتی واکنش دهنده‌ها به ندرت، ۱۰۰٪ به محصول تبدیل می‌شوند، ولی به طور مثال شیشه‌ای که با پوشش نانو محفوظ شده است، به هیچ عنوان اشعه مادون قرمز را عبور نمی‌دهد.

رسیدن به محصولات ایده‌آل و سازگار با محیط مسیر همواری را پیش روی طراحان و معماران قرار می‌دهد و علاوه بر آن، با تقویت خواص ایستایی و استحکام مواد، هر شکلی قابلیت ساخت پیدا می‌کند.

گشودگی ساختمان به فضای باز و استفاده از نور طبیعی از نکاتی است که اخیرا در بسیاری از طراحی‌ها نادیده گرفته می‌شود، علاوه بر آن بایستی در نظر داشت که شفافیت مطلق

سپاسگزاری:

باتشکر و قدردانی از راهنمایی‌های استادان گرانقدر، آقایان دکتر عیسی حجت و دکتر علیرضا عینی فر که در ارائه این مقاله مبذول داشتند.

پی‌نوشت‌ها:

- .DNA ۱
- .Richard Feynman ۲
- .National Institute of Standard & Technology ۳
- ۴ برای مطالعه بیشتر به آدرس <http://www.nanotechnologyandarchitecture/archapplication/carbontower> مراجعه کنید.
- .Self Replicating Structure ۵
- .Frank Lloyd Wright ۶
- .Robbie House ۷
- .What does this building want to be? ۸
- .Kurzweil ۹
- .Bill Joy ۱۰
- ۱۱ برای مطالعه بیشتر در این مورد به مقاله "کامپیوتر های قابل حمل" جورج الین به آدرس <http://www.nanotchweb.org> مراجعه کنید.
- ۱۲ University of Technology and science Sydney (UTS). برای مطالعه بیشتر به آدرس <http://www.nano.uts.edu.au> مراجعه کنید.
- ۱۳ برای مطالعه بیشتر به آدرس <http://www.nanohouse.com> مراجعه کنید.
- ۱۴ برای مطالعه بیشتر به آدرس <http://www.nanotec.com.au> مراجعه کنید.
- .Mies Van der Rohe ۱۵
- .Farnsworth ۱۶
- .Minimalist House ۱۷
- .Phillip Johnson ۱۸
- .Connecticut ۱۹

فهرست منابع:

اخوان، علی و دیگران (۱۳۸۰)، نانو تکنولوژی آینه‌آفرینش، گروه فرهنگ سازی، ترویج و آموزش شرکت پژوهشگران نانو فناوری، ستاد توسعه فناوری نانو، تهران.

دیبر خانه همایش نانو تکنولوژی (۱۳۸۰)، نانوتکنولوژی انقلاب صنعتی آینده، انتشارات آتنا، تهران.

شاهمورדי، محمود رضا؛ مغربی، مرتضی (۱۳۸۳)، سمت و سوی تحقیقات در نانو فناوری، انتشارات آتنا، تهران.

لیمت، سیلبرگ؛ آتنوان، فلیپ؛ اشنایدر، جیمز (۱۳۸۰)، انقلاب جهانی تکنولوژی: روندهای جهانی در بیو تکنولوژی، نانوتکنولوژی، تکنولوژی مواد و هم قرایی آنها با تکنولوژی اطلاعات تاسال ۱۵، انتشارات کمیته مطالعات سیاست نانوتکنولوژی، تهران.

- Elvin, George; Carpenter, William (2003), *The Architect's Guide to Design-Build Services*, John Wiley & sons, NY.
- Gupta, T.N. (2000), *Material for Human Habitat*, MRS Bulletin, vol.25, NO.4, pp.60-63.
- Olson, Gregory B (2000), *Designing a New Material World*, Science, vol.288, No.5468, pp.933-998.
- R&D Magazine (1999), *Research and Development in the New Millennium: Vision of New Technology*, special issue of R&D Magazine, Vol.41, No.7, pp.15-16.
- Rennie, John (2000), *Nanotech Reality*, Science, Vol.282, No.6, p.8.
- Smalley, R. E. (1995), *Nanotechnology and the next 50 years*, Presentation to the University of Dallas Board of Councilors, pp.30-35.